

[Klaus Hækkerup]

Hr. Henning Dyremose svinger sig så op til at angribe det, regeringen har lagt frem. Vi kan tage den Økonomisk Reform, han selv som finansminister har været med til at forelægge for Folketinget, og kan her konstatere, at man dengang foreslog 5 kr. pr. m³ oven på vandafgiften. Så må jeg sige, at dér var man virkelig ude på at straffe de lavtlønnede. Og, sagde han så, med det forslag, vi behandler nu, tager denne regering jo slet ikke hensyn til de lavtlønnede. Javel, vil jeg sige, var der nogen lavtlønnede, der i Økonomisk Reform blev tilgodeset ved et forslag om at ophæve 6 pct.-skatten? Nej.

Det er hult, det er tomt. Der er intet at komme efter.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Når hr. Henning Dyremose prøver at tage SF til indtægt for en påstand om, at marginalskatten for de laveste indkomster skulle stige, så må jeg straks sige, at den begrebsforvirring ønsker vi ikke at deltage i.

Sagen er, at for de lavest lønnede som for alle andre falder marginalskatten, skatten af den sidst tjente krone. Det er ikke det, der er problemet. Problemet er skatten af alle de andre kroner, for den samlede skat for de allerlavest lønnede stiger. Men altså ikke marginalskatten, den falder rent faktisk.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg hørte med nogen undren hr. Henning Dyremose efterlyse områder i skattereformforslaget, hvor der kunne forhandles.

Jeg bliver så nødt til at spørge hr. Henning Dyremose, om han et øjeblik har glemt, at han rent faktisk er i opposition i dag. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at regeringen skulle komme med konkrete tiltag i den retning. Hvis vi på forhånd havde områder, vi ville have ændret på, så havde vi nok indføjet dem i lovforslagene. Det må være oppositionens opgave i de kommende forhandlinger at komme med ønsker til ændringer i forslagene.

Jeg kan også berolige hr. Henning Dyremose med, at regeringen er fuldstændig åben for forhandlinger, når blot helheden og sammenhængen i skattereformen fastholdes.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg har lagt mærke til, at problemet med firmabiler spiller en meget stor rolle for den borgerlige opposition her i dag, og jeg vil bare sige, at jeg har svært ved at forstå, at man har så voldsomt et problem dér. Problemet er jo aldrig større, end at man kan lade være med at have den firmabil; det er jo frivilligt for folk.

Men det er jo faktisk også nogle meget gunstige ordninger. Det, der lægges op til her, er, at man skal beskattes af 25 pct. af nyværdien af den bil, man kører i. Det skal så beskattes med 58 pct. Realiteten er altså, at man betaler knap 15 pct. af en bils nyværdi til gengæld for at have en ny bil med benzin, med vægtafgift, med alle værkstedsregninger betalt; det synes jeg er fortrinligt. Under 15 pct. af nyværdien for at have fri bil i enhver henseende, det er da en utrolig favorabel aftale. Hvem ude i befolkningen vil ikke gerne have sådan én? Så jeg synes ikke, der er noget at hyle over på dette punkt, og jeg synes, det vil være det rene pip, hvis regeringen giver efter for presset på dette område.

Formanden:

Der er fire, der har markeret for korte bemærkninger, og jeg synes ikke, det er rimeligt at tage flere på listen i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Det var fru Elisabeth Arnold, der i anledning af min korte bemærkning til fru Bente Juncker brød ind i debatten og stillede nogle retoriske spørgsmål om, hvor højt skatten skal op, før vi er tilfredse, for at vi kan redde parcelhusejerne, og jeg ved ikke hvad.

Skal vi nu ikke lige forsøge at holde os lidt til kendsgerningerne? Og jeg synes også, hr. Klaus Hækkerup skal prøve det samme. Hør nu godt efter.

Regeringspartierne hævder, at man ikke skader boligejerne med det her. Man hævder, at der er balance mellem ejere og lejere. Det er min påstand, at dette ikke holder. Jeg kom med fire konkrete eksempler for et øjeblik siden, og jeg vil gerne analysere et af disse eksempler yderligere.